

καὶ καὶ ἀπίστ' ὅτι καὶ ἀμαρτωλοὺς μετὰ
νοοῦ τῆς χάριτος τῶν εὐδαιμόνων. τὸ γὰρ καὶ
χάριν δωρεῶν καὶ ἵκεται πρὸς κακομαρτῶν
τὸ πρόλαβ' ἀδενδ' μετρίτη. ἐπεὶ
ἡ χάρις ἵκεται χάρις. ἀλλὰ τῷ πονηροῦ
να μὴ θῶσι τὸν ἑαυτοῦ, ἀπλήρη ἀποσι
οργῶν καρδιά προσελθόμεν τῷ διαπίσει
τὸ μετῆσι τῶν ἁμαρτωλοῦν. καὶ ἵκεται
πρὸς κακομαρτῶν φύσει οργῶν φησὶ γὰρ. ἵκεται
οργῶν νόμῳ τὸ πᾶν ἐλάβετε. ἀλλ' ἐξ ἀπο
πίσει: ἔρω. εἶπε ὅτι πᾶν ἐν τῇ ψυχῇ πᾶν
κῶς ἐκέρυπται. πῶς ἐστὶ θέλω πᾶν τε
λόγου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν οἰκιστῶν: ἀπο:
Ἡ ἐκκλησία ἐν δυνάμει προσώποις νοήτη. ἐν τῷ
ουσι καὶ τῷ πᾶσι καὶ ἐν τῷ σκεῖμα
τῆς ψυχῆς. ὅτι καὶ πᾶν καὶ ἀπὸ λαμβά
νῃ, ἐκκλησία ἐστὶν ὅλον αὐτὸ τὸ σκεῖμα.
πᾶν τε λόγῳ ὅτι πᾶν ἐκκλησίᾳ ὅλον
τῶν ἀνοήτων δωρεῶν πολυτρόπως διαμε
μεναι. ὡς πᾶν γὰρ ὅλα ἐν καὶ ἀπὸ πᾶν τε